

WŁADZE W POLSCE XX

Okres II RP

II Rzeczpospolita Polska (1918-1939)

Niepodległość Polski została zadeklarowana 7 października 1918 roku przez Radę Regencyjną, która 11 listopada tego roku przekazała władzę nad wojskiem Józefowi Piłsudskiemu jako Naczelnemu Wodzowi (14 listopada otrzymał on pełnię władzy sprawowanej wcześniej przez Radę Regencyjną). Pierwszy Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, Gabriel Narutowicz, został zaprzysiężony na urząd 11 grudnia 1922 roku (sprawował go *de facto* od 14 grudnia).

- Rada Regencyjna
- Józef Piłsudski
- Gabriel Narutowicz
- Maciej Rataj
- Stanisław Wojciechowski
- Ignacy Mościcki

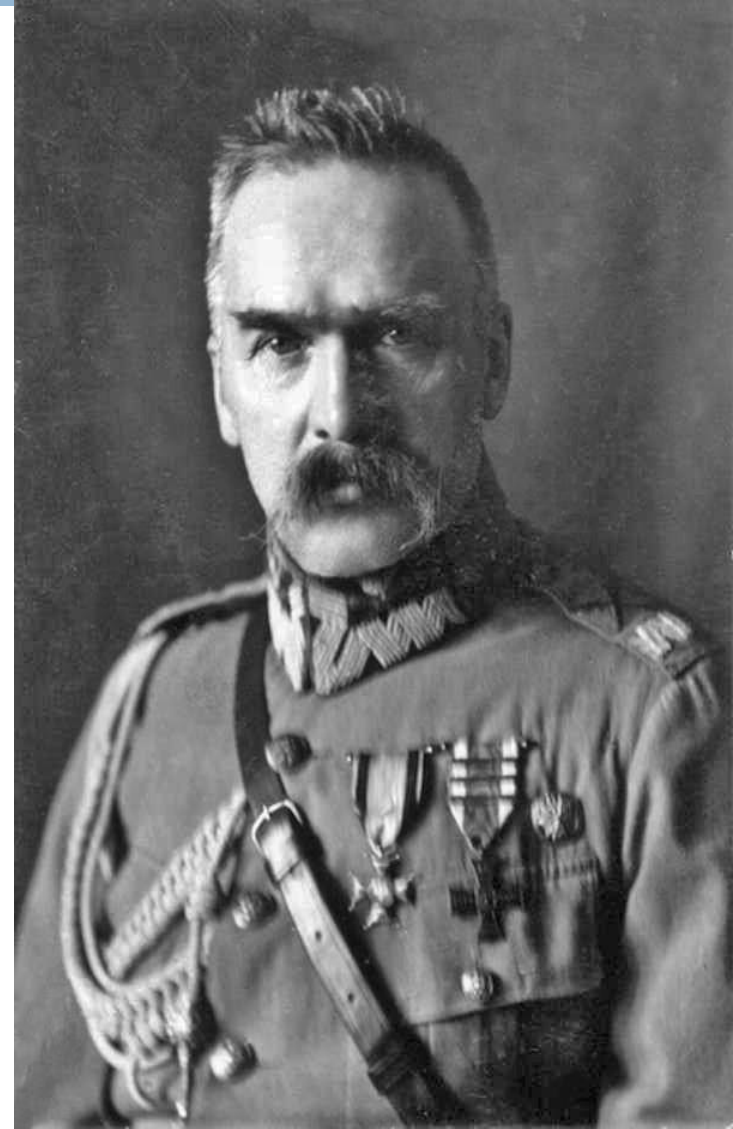
Rada Regencyjna

organ władzy zwierzchniej Królestwa Polskiego aktu 5 listopada, zastępujący króla lub regenta. Rada Regencyjna została powołana reskryptami niemieckich i austro-węgierskich władz okupacyjnych, na podstawie nadanego przez te władze patentu w sprawie władzy państwowej w Królestwie Polskim z 12 września 1917 roku. Objęła urząd 27 października tegoż roku.

Józef Piłsudski

Józef Klemens Piłsudski herbu własnego (ur. 5 grudnia 1867 w Żułowie, zm. 12 maja 1935 w Warszawie) – polski działacz społeczny i niepodległościowy, żołnierz, polityk, mąż stanu; od 1892 członek Polskiej Partii Socjalistycznej i jej przywódca w kraju, twórca Organizacji Bojowej PPS (1904) i Polskiej Organizacji Wojskowej (1914), kierownik Komisji Wojskowej i Tymczasowej Rady Stanu (1917)[2], od 11 listopada 1918 naczelny wódz Armii Polskiej, w latach 1918–1922 naczelnik państwa, pierwszy marszałek Polski (1920); przywódca obozu sanacji po przewrocie majowym (1926), dwukrotny premier Polski (1926–1928 i 1930); wywarł decydujący wpływ na kształt polityki wewnętrznej i zagranicznej II RP.

W młodości, podczas prowadzenia działalności konspiracyjnej, znany pod pseudonimami Wiktor i Mieczysław. Wśród zwolenników Piłsudskiego, zwłaszcza z czasów służby w Legionach, używano jego przydomków – Komendant, Dziadek, Marszałek oraz Ziuk.

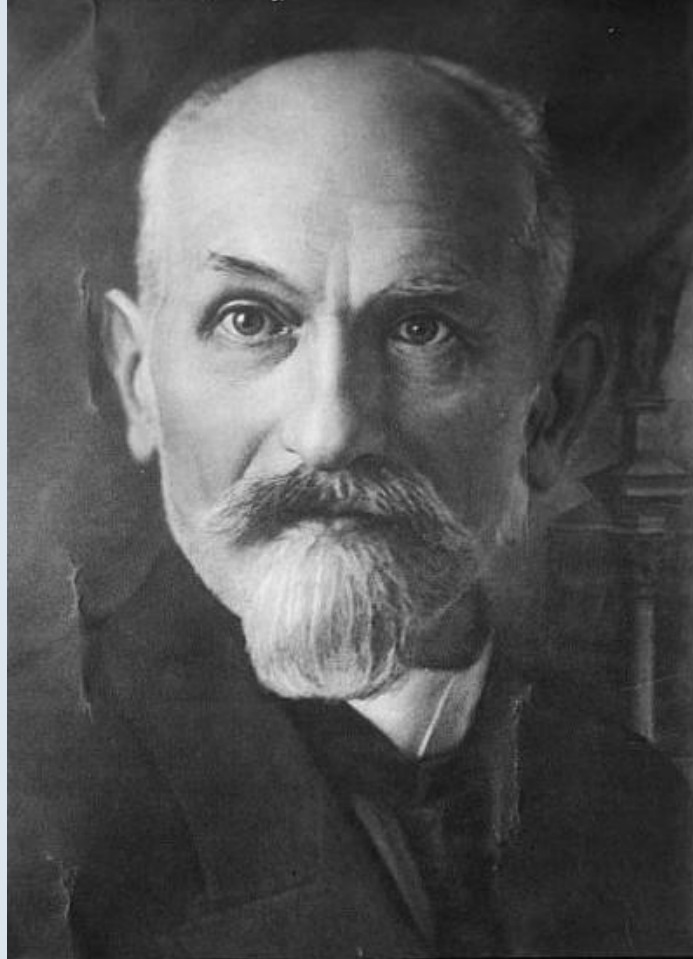
Gabriel Narutowicz

polski inżynier hydrotechnik, elektryk, profesor Politechniki w Zurychu, minister robót publicznych, minister spraw zagranicznych, pierwszy prezydent Rzeczypospolitej Polskiej. Zmarł w wyniku ran postrzałowych zadanych mu przez zamachowca w czasie wizyty w galerii „Zachęta”.

Maciej Rataj

polski polityk, marszałek Sejmu i zastępujący Prezydenta RP, działacz ludowy i publicysta, zastępca komisarza cywilnego przy Dowództwie Głównym Służby Zwycięstwu Polski, członek Głównej Rady Politycznej.

Stanisław Wojciechowski

**polski polityk i działacz spółdzielczy,
drugi prezydent Rzeczypospolitej Polskiej.**

Ignacy Mościcki

polski chemik, polityk, w latach 1926–1939 prezydent Rzeczypospolitej Polskiej. Naukowiec, wynalazca, budowniczy polskiego przemysłu chemicznego.

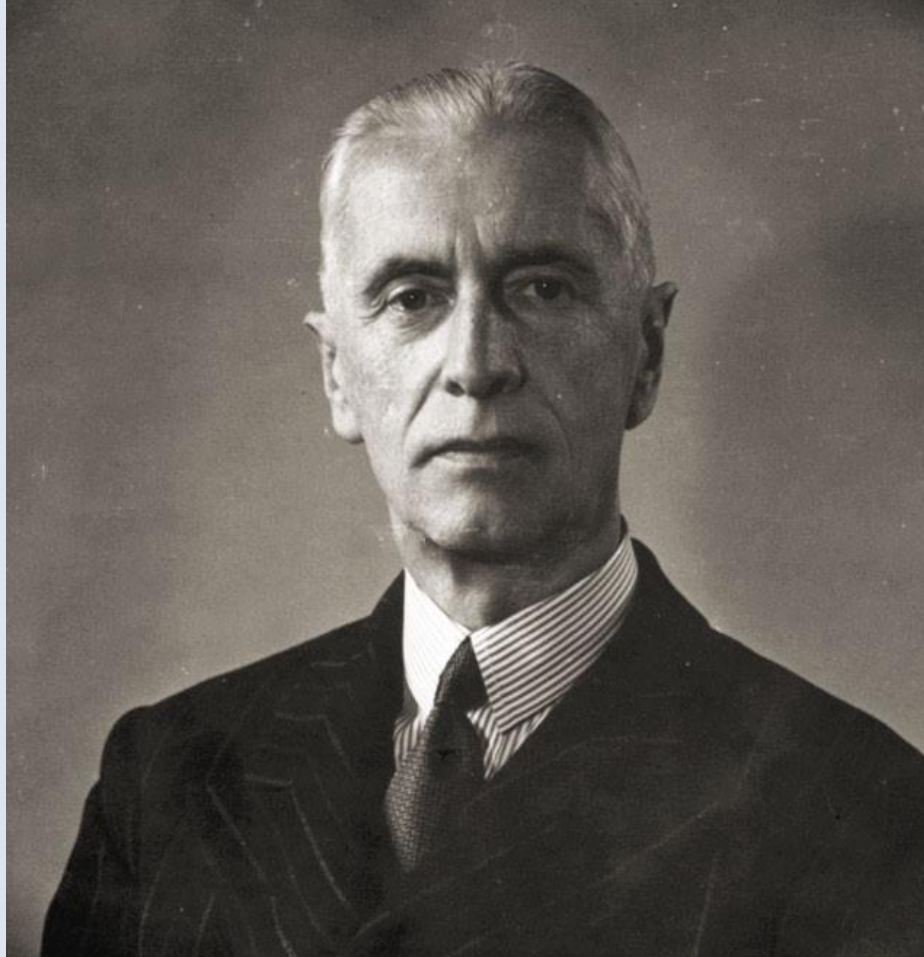
Władze Rzeczypospolitej Polskiej na uchodźstwie (1939–1990)

30 września 1939 prezydent Ignacy Mościcki przekazał władzę Władysławowi Raczkiewiczowi, pierwszemu prezydentowi na uchodźstwie. Urząd ten stanowił kontynuację prezydentury II RP. Do 5 lipca 1945 r. Rząd RP na uchodźstwie miał pełne uznanie międzynarodowe (z wyjątkiem ZSRR, III Rzeszy i jej sojuszników), po tej dacie przestał być uznawany przez wspólnotę międzynarodową jako jedyny rząd w Polsce. Większość krajów od razu zaakceptowało istniejący stan rzeczy i podpisało umowy międzynarodowe z nowo powstałym państwem. Przez kilkanaście (do kilkudziesięciu) lat uznawany był przez niewielką liczbę państw.

- Władysław Raczkiewicz
- August Zaleski
- Rada Trzech
- Stanisław Ostrowski
- Edward Bernard Raczyński
- Kazimierz Sabbat
- Ryszard Kaczorowski

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej na uchodźstwie

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej na uchodźstwie – rząd Rzeczypospolitej Polskiej w latach 1939–1990 będący legalną kontynuacją władz II Rzeczypospolitej, zmuszonych opuścić Polskę po agresji III Rzeszy i ZSRR na Polskę we wrześniu 1939 i okupacji całego terytorium Polski przez agresorów. Siedzibą rządu był Paryż, później Angers (na zasadzie eksterytorialności), a od końca czerwca 1940 (kapitulacji Francji) – Londyn. Władze RP na uchodźstwie zakończyły działanie po wyborze i zaprzysiężeniu Lecha Wałęsy na prezydenta Polski i przekazaniu mu insygniów prezydenckich przez prezydenta RP Ryszarda Kaczorowskiego.

Władysław Raczkiewicz

polski działacz polityczny, społeczny i wojskowy, uczestnik I wojny światowej i walk z bolszewikami, minister spraw wewnętrznych w czterech rządach II RP (w latach 1921, 1925–1926, i 1935–1936), senator (z list BBWR) i marszałek Senatu III kadencji (1930–1935), wojewoda nowogródzki (1921–1924), wileński (1926–1931), krakowski (1935), pomorski (1936–1939), prezes Światowego Związku Polaków z Zagranicy (1934–1939), Prezydent RP na uchodźstwie (1939–1947), członek władz Towarzystwa Rozwoju Ziemi Wschodnich.

August Zaleski

(ur. 30 września 1883 w Warszawie, zm. 7 kwietnia 1972 w Londynie) – polski polityk i dyplomata, dwukrotny minister spraw zagranicznych, Prezydent RP na Uchodźstwie.

Rada Trzech

Rada Trzech – organ powstały po odmowie przez Zaleskiego ustąpienia z urzędu Prezydenta RP na Uchodźstwie po zakończeniu kadencji. Działając w sprzeczności z zapisami konstytucyjnymi ogłosiła się ona za kolegiąlną głowę państwa polskiego. Uznawana za legalną przez większą część emigracji polskiej. W skład Rady wchodził: Edward Bernard Raczyński(1954–1972),

Władysław Anders (1954–1970),

Stanisław Kopański (1970-1972)

Tomasz Arciszewski (1954–1955),

Tadeusz Bór-Komorowski(1956–1966),

Roman Odzierzyński (1966–1968),

Stanisław Mglej (1968–1969),

Alfred Urbański (1969–1972)

Stanisław Ostrowski

Stanisław Ostrowski (ur. 29 października 1892 we Lwowie, zm. 22 listopada 1982 w Londynie) – polski lekarz dermatolog z tytułem doktora, żołnierz Legionów i Wojska Polskiego, poseł na Sejm RP III, IV i V kadencji (1930-1939), ostatni polski prezydent Lwowa w II Rzeczypospolitej i trzeci Prezydent RP na Uchodźstwie.

Edward Bernard Raczyński

Edward Bernard Raczyński (ur. 19 grudnia 1891 w Zakopanem, zm. 30 lipca 1993 w Londynie) – polski dyplomata, polityk i pisarz, prezydent RP na uchodźstwie w latach 1979–1986.

Kazimierz Sabbat

Kazimierz Aleksander Sabbat (ur. 27 lutego 1913 w Bielinach Kapitulnych, zm. 19 lipca 1989 w Londynie) – polski działacz emigracyjny, w latach 1976–1986 premier rządu Rzeczypospolitej Polskiej na uchodźstwie, w latach 1986–1989 prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na uchodźstwie.

Ryszard Kaczorowski

Ryszard Kaczorowski (ur. 26 listopada 1919 w Białymstoku, zm. 10 kwietnia 2010 w Smoleńsku) – polski polityk, działacz społeczny i harcerz, komendant chorągwi Szarych Szeregów w Białymstoku w 1940, od 2009 honorowy harcmistrz Rzeczypospolitej, po 1945 na emigracji, członek Rady Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej, w latach 1989–1990 prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na uchodźstwie.